

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 643. Theodori Pap. Annus 1. Constants Imp. Annus 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

IESV CHRISTI

ANNVS 643.

THEODORI PAP.

CONSTANTIS IMP.
Annus 1.

Annus 2.

ANVS incipit sexcentesimus quadragesimus tertius, Indictione prima, idemque secundus Constantini Imperatoris, quo ut habent Graecorum Annos. Hinc Principis Saracenum adficare caput Hierosolymitanum; cumque ad ipsa non confiserent, inde causas regni expopserunt, nomen Crucem contrapositam; sicut Crucem quae templo monte Olivarium imponita erat, depositam, et quia a deinceps ad ipsa firmata sunt. Arguedes res Christianorum responsum prudens mulier Crucis decubanda, hanc ex Thoro habet.

De eodem templo habet ista Guigilhelmus Tydiius: sequitur, qui sufficere possent ad impensis, designatis, & causas articulis, subiecta pro loco materia tam ex materiali, quam ex lignorum differentia multiplici, uniuscuiuslibet praesertim. Quo pollicetur modicum temporum pars operis, multus & infinitus daturus pofessoribus, rade sapienter facultate, ad conservanda perpetuo eiusdem scatula, & vetera renovanda, & continentia luminaria transmutanda, qui in eadem templo deformentur. Quia autem ista forma & operis eleganti, quamvis pene omnibus normali, non est praeceptum trahare negoti. Erat porro in eadem templo ista minima crucis in epiro mox, iuxta Archam thomatis latitudinem transversam monimenta, quae illius temporis effigie creduntur, quia & anchora imponitur in quaantus, & quod tempore ipsius quae conformatio facit, existenter declaratur, hanc ex Thoro.

Pane mirandum illud fuit, quod non nisi deposito ostendit crucis signum poterat templum Saracenum: ex quo virtus & potentia Crucis cernitur, qua fuisse, necesse sit dominos cedentes, unde inq. conatus & evanescens: quod & accidit sub apostola Iuliano, cum fuerint dominos se Crucis penitus superatos. Quod autem Dei, deinde Cruci, permisit & insulsa fecit exercituum, nihil praeterea dicendum, quam quod idem Deus ob peccata populi exaltaverit aduersus eum Aflym. Sed illud accedit Cruci virtute mirandum, quod cum in fronte iniqua Hierosolymis tempora, egregia Chiambarana Imperatorum monumenta, nullum coactum venirebant ibi tantu[m] dominantes impii Saraceni, sed licet omnia prioribus vobis fuerint Christi auctoritate, ceteroque ut ante frequentata a cunctis terris orbis fidelibus, prout que inferius dicturi sumus, ostendit.

Intra haec inter nos quatuor Italia motibus, cum Munitis Chiambarana, de quo molta facinorosa impensis dilectior, in eum non erunt, ac male perire, habet enim de his ita Anafatius in Theodori: Hunc temporem in eum non erunt, quoniam multi mala operari etiam Patriarcha Exarcha, cum increvissent peccata deinceps. Tunc Apollon prodit vnde, ut hereditatem suam eum cingebat. Confida dicitus supra scriptum Maurum amorem, quoniam ipso aut deinceps auctoritatem Ecclesiam Dei, tyranneum ad eum adiungit. Parvum, & misera per omnia cayla, que erat deputata Romana per circumiacentem, & congregatis omni, & eorum summis per sacramentum, ut deinceps nullus ex eis delegebatur nisi, neque humeribus eius, eo quod ipse suis regnum impensis soleret. Audies hoc Iacobus Patriarcha, quod Maurum etiam sacra Italie sacramenta deligent, nisi Denum Magistrum, & Sacellarium suum ad cunctam Romanam inveniuntur.

Qui reviewit cunctam Romanam, omnes Iudeos, seu exercitum fiduciam, qui prae se cum Maurito per sacramenta constituerunt, timore fuit, dimitentes Maximi Chartularium omnem eam Donec incastra: quicunq[ue] ingrediebatur Romanum, fugit Maurum ad h[ab]itum ad fratre. Hic meminisse lector debet, quoniam fuisse Mauritum, qui Latram in eum in-

uadens basilicam expilauit: cogitum modo intellex ab Ecclesia auxilium petere, & ad ipsam pro salute confugere, qui aduersus eam hostiliter gravatus fuit: sed non fuit diuina uita ibi cum repte securitatem, qui antea facile fuerat in Ecclesiam debacchatus, nam subdit Anafatius: Eum tollentes de Ecclesia, miserum boiem in collum eius, similiter & omnibus, qui in confusione cum ipso fuere, & boato nostro Rauennam per manus Marinii Serenius & Thomasi Chartularii. Qui deluentes eos, percusserunt uicta ciuitatem Ravennam in locum, qui dicitur ad Videlas*, duodecimo miliario longe ciuitate, & ab distante Mauritum: quidam in mandatis accepterant sopraddicta ifacio, ut viuis ciuitatem Ravennam non ingredieretur. Et postquam desolatus est, levantes capti eius duxerunt Ravennam. Vident autem Isaci capite Mauriti, gaudiu est, & fecit illud ad exemplum multorum in circa Ravennam super figuram ponit. Illos autem, qui cum ipso directi fuerant, omnes boates misit arcula cibos in carcera mitti, cogitans, quoniam eo panaret. Sed cum edagissent, mox nini denuo induerunt, infra diebus percussi a diuinitate fratru mortuus est. Ni autem, quicquid infierant, exortes de carcere, reverbi sunt singuli per loca sua. Audies hec Imperator, Conflans feliciter, quod defunctu efficitur, nigris Theodorum Patricium Exarchum, cui cognomenum Callipa, ad regendum omnem Italiam.

Cum omnes Anafatius assidentes, & que testentur, successorem Isaci missum fuisse Theodorum Callipam: conit tamen ante Caltipam missum esse Platonom hereticum partem Exarchum: quem post sequentem annum, cum Pyrrhus Constantino, olimanus Episcopus Romanus se contulit, Exarchum fuisse, hisque di ex ille ad Pyrrhum, in fuli epistola S. Martinus b Papae restaur, no[n]quod loco dicentes: quanta autem hic malamutur! Romane Ecclesie, parebit infelici.

Sed ne reliquias in sepulchrum faciam, sepulchrum licet indignum, cuius tumulo nullum fuisse aprias epitaphium inscribendum, quam quod Davidicum habet canem: Ecce bonum, qui non posuit Deum a latrone factum. Ecce qui dixit: Venite d[omi]n[u]s, hereditate posidamus famularium D[omi]ni. etenim tam iphi quam Mauritio digne conrigi, quod imperatus est idem vates. Deus nesciit illos vi rotam, & fuit ipsa palam ante faciem redi, fuit ignis, qui comburit filium, & fuit flamma comburans mons, ita perfigerat illis in tempestate, & in tua turbula eis. Et in aliis oris Deus volu[n]tate potest iste linquere cum faciem tuum Mauritii amplissimis notis declarata vindictam, qui inveniuntur in ipsius infamiam facie legis infelices.

Sed quod haec esset, ex viro suo postrema persoluit, hic describamus. Sufatum enim eius vxor, viduam afflita, eminendo ad sepulchrum ipsius in fine ipsis annis affixa Grace confitit: tam:

E tunc haec etiam ex eis quod dicitur, quod dicitur,
P[ro]p[ter]e oblatione Christi, q[ua]ntu[m] dicitur,
Tunc galilee deponit regi i[ust]itiam,
Iacobus q[ui]n[dam] Barabas & companionus q[ui]n[dam]
O r[ati]o amicorum & confidit[ur] nos u[er]o misericordia
Aequus q[ui]n[dam] Iacobus & q[ui]n[dam] Lazarus q[ui]n[dam]
Tunc Galilee & companionus q[ui]n[dam]
Eccl[esi]a & eccl[esi]a, regi & regi i[ust]itiam,
Tunc deponit regi i[ust]itiam,
Ante regis oblationem & companionum i[ust]itiam
Eccl[esi]a & eccl[esi]a, regi & regi i[ust]itiam
Eccl[esi]a & eccl[esi]a, regi & regi i[ust]itiam

VIII.

Habeb
Habeb
Habeb
Raven. b. q.
ISACI EX
ARCHI EPI
TAFHIVM.

VI.

b Martinus
Pap. 2. 1. 16.

VII.

c P[ro]p[ter]e 1.
d P[ro]p[ter]e 2.
e T[er]t[ia].

VIII.

Habeb
Habeb
Habeb
Raven. b. q.
ISACI EX
ARCHI EPI
TAFHIVM.

IX.

19

In oriente Sole & occidente:
Exercitum cum duxit Occidentis & Orientis.

haec tenus epitaphium.

IX.
CONVIG-
YM OR-
THODOXO
RYM RO-
MAM.

Inter hac autem, cum grauissimis fluctibus fides Catholica opera Monothelitarum hereticorum, praeceps vero Pauli Constantinopolitan Episcopi, quateretur in Oriente: si quis ille erant Orthodoxi Episcopi, vnum sibi illud tantum reliquum esse remedium cognovet, in tanto naufragio confundere tunculam Petri, quam scirent promulgare Christi inter fluctus seculi huius solam nauigare fecuram, nam illis post obviniis, neque vorticibus ablorberi; Romanum se conferunt ad Theodorum Apostolic Sedis Episcopum in tanta tempestate folicite vigilantem, clauamque summa prudencia moderantes.

Alii vero non deferentes greges sibi commissos, per litteras egerat, vt inter exercitos Cypri insula Episcopi, qui cogentes Synodum, Synodalem epistolam scriperunt hoc anno ad eundem Theodorum Pontificem, liceat in ea Metropolitanus Episcopi nomen tantummodo exprimatur: sicut hic Sergius. Epistola autem ipsa habetur in Actis sancte Romane Synodi sub Martino, vbi cum edetur, Primitus Notariorum Theophylactus ista est prologo: Aforon, inquit, de venerabili sermo, prae manu huius suggestione Sergii Cypriensi Archiepiscopi, dictam ab eo translatam primam Indictionem ad eum, ante septem annos, Theodo beata memoria defecit: refra hanc iunctum Theophylactus, que volumina recentius, ob certam temporis ab eo expellam significacionem, nempe hoc anno prima Indictionis ipsam epistolam esse conscriptam, que sicut habet:

X.
SYNODA
LIS EPIS-
COPAL E-
PISCOPO-
RYM.

* dif. eccl.
a Geng. La-
teran. 5. b
Mar. Serre
x. c. Con-
cil. nov. id.

b Matt. 16.

milia.

* anache-
matis.

XI.

Sanctissimo & beatissimo a Deo honorabilis Domino meo Patri patrum Archiepiscopo & universali Papa Domino Theodoro, Sergiu humilis in Domino salutem. Firmamente a Deo fixum & immobile, atque tunc formam lucidissimam fidei, refra Apostolicam Sedem confirmat: (o facer vertex) CHRISTY S. Deo noster. Tu enim ei (scit dicimus veraciter pronuntiat b Verbum) Petrus, & super fundamenta tuu Ecclesia columnam confirmata sunt. Tibi & claves celorum comisisti, atque ligare & solvere potestis, qui in terra & in celis sunt promulgavit. Tu profanaram hereticum depositum existis, vt princeps & doctri Orthodoxy & immaculatae fidei. Ignoramus non despicio Patrum tuorum, Pater, saltem agnoscimus, & ab aliquibus hereticis venisti violentiam, nec non periclitans. Resolute nebula insipientium lumine tuae divine scientie, & sanctissime: Abfende blasphemias & iactantiam vaniloquorum nouarum, et ipsi scandalo secundum sanctum ac beatissimum Papam Leonem, predicantes omnibus, & confortantes quod operari viri & omnis a Deo inspirati & sancti Patres sententia.

Et hoc quidem a nobis humiliissimi seruis refra atque discipulis prosequuntur sunt: multiloquum autem & contradictionem aduersorum non admittimus: quia parati sumus pro Orthodoxy fide, auxiliantis verbis (sanctis) & orationibus, martyrum festis. Et si quidem volerint ea, quae non ad consumptiorum animarum dogmata, hoc est, ad interitum doctrinae & confessionis sanctissimum Patrum, & gloriosi atque preciosi Papa Leonis propria sunt, in regia vrbe deposse: quorum contra (sapientes non existimant) sufficit hoc ut que amici Deo pac sanctis Ecclesiis intercedat. Omnis diuinus Ecclesiastum de medio absit, nec non schismatis disoluatur ad vinciat enim resurgandam. Si autem noluerint hoc facere: Apostolicos vos Patres sequentes, in sermone & fine scripto eos anathematizamus. Non enim, non enim Dei placitum, neque nostrum, proprie pessima heretorum, & anabaptistarum blasphemiam, verbi contendere.

Hoc enim igitur rationem, & exhortantem Deum, & eiusmodi blasphemias subtrahere festinat, & in quounque volerint, loco vel tempore, de quibus existant sapere, mouentu dogmati. Compendio autem, & sanctissime dicimus. Ea, quae ad euc-

ponem & depositionem a Deo inspiratorem Patrum, & beatissimi Papa Leonis, nec non refra a Deo sapientie vestra sunt, deponuntur. Ex his, lector, tatis intelligere potest, Theodorum Papam, cum (vt narratum est) missis Apocritis in Orientem, ex quo per illos vulgatae Catholice fidelis sinceram confessionem, qua pauper uberen, te qui ab ea discrepat, anathemati subiectum estenim pergit: Nam & nos (scit dictum est) invenimus vestrum dominum nostrum & a Deo inspiratum Patrium, percusso in anathematis: & nunc motuq; de quiescens curam & tamam faciem, sperantes in refra Des placitum & tam protelionem, quoniam non reveremur, neque formularis sumus timore, vniuersi est timer, proprio Deo & Orthodoxia recuperatione.

Vix ad hanc iugur diem dispensationem aliquam quesites lacrimas ei, arborantes ad meliora coniunctare propria doctrinas. Sic etiam & sanctissime memoria Thome noli radicem sapientia, refra Orthodoxyam sequens doctrinam, cui vestigia & noscentia virtus sequitur, conformatam Ordinem & a Deo inspirata doctrina refra sanctissime dominationis aqua paternitatis. Viterio autem iam non patitur, formularis ex zizania & scandala (vt ita dicamus) in eum non datum. Hi sunt nostri sancti Concilii intellectus: sed & tenacitate memoria & a Deo inspirata admirari & ampliarum tam & scit anchoram salatissimam Orthodoxyam detinunt, & infra divinitus scientia letatorum patribus, nihil omnino uitium, & cum Orthodoxa confessione proficiunt ad Dominum, & terribilem iurat aspergere indicio.

Denuo igitur creator omnium confernit lignatum sanctissimum Domini nostrum ad salutem suam sanctarum insulae & Orthodoxy fidei, vt pastorem bonum, qui pro frumentis eis eis tuum anima posset, atque patrem teum lupi rapaces expellere. Omnes, qui digni sunt affecti iustitiae & a Deo honorato domino meo, ego & qui in omnibus quae in Domino salutamus & fabrico: Iacobus vero & Dominus beatus pietatis ora, sanctissime Patre patrum, habent Sergii & reliquorum insula Cypris Orthodoxorum Episcoporum Synodalis epistola. His & aliis concilio Theodorum Pontificis Synodo convocata, Paulum hereticum condemnavit.

Eodem quoque tempore Stephanus Doreni Episcopus Romanus te contulit ad Theodorum Pontificem pro Ecclesia Hierosolymitanam, quam molitus Pseudoepiscopi, iidemque coniuncti Paulo Confessori & S. olitano Episcopo euider enosis heretici Melchitae: erat istorum omnium caput (vt dictum est) Sergius Ioppensis Episcopus, qui vendicato ibi patricarchico, alios complices sui filios Episcopos ducinavit. Ad tam grande malum auertendum Iacobus Palastine Episcopus idem Dorensis Episcopus legatus est Stephanus Romanus ad Sathanum Ponitensem Theodorum.

Permitte haec quidem Deus singulis quibusdam factis, exigatur scilicet diuersarum & omnium Ecclesiarum Episcopos, quo aliquid rerum gentiarum exemplis instaret, nullum aliud cito: & in aliis quae in ecclesiis hereticis, quam ad Apostolicam Sedem, seu diuersum auctum, facram anchoram, portum fecurum, in quo omnium quis in tempore latet postulat patrem, & auctoritatem experiri, ut Stephano legato accidit, ac vobis precepit haec hereticorum Theodoro significant, ab eodem consecutus est Apostolicam Sedem in illis partibus via iherusalem, qua intravam illum nefarium condonante, & ab eo ordinatus Episcopos gradu deposito in ordinis redigeret. Tanta hoc confitit ex libello cunctis Hispani oblati poetas sancto Martino Papae in Concilio Lateranensi, vbi inter alia leguntur ita:

De quib; id est, de inuidia & occupatio ab hereticis Ecclesia Hierosolymitana, & auctis apostolicis Sacra instrumentis, est, beata memoria defecit refra Theodoro. In fragore misterio groper sacra sua praecipientem, ordinatrix latitudine, per apostolicam suam scriptam, quatenus tam ea, quae fuisse testifica capitula, per agere debentur, & cauera, p. sollempnem edendarent, qui sub denunciata peccata ordines suos

scipio, deponerem est. Quod & scilicet me certum est, & praecepit quod
manus in terram à veritate recedentes fronte de laeti sunt: tantum
quicunque recipi, secundum insuitem eis, qui libelum penitentia ob-
tulerunt, & profici sunt in scripto, conservare indevenient & am-
pliari atque predicari SS. Patrum & Synodorum doctrinas: quorum
libelos nuper defecuti, obtuli, facetasim praefulsi sanctitati vestre
Marthae ter beatissime Papæ, ab eo quod aliqui eorum meritorum
et conformis sunt: aliqui vero pro mutatione Carbochia Ecclesiastici
condemnati sunt, hoc Stephanus ad Martium Pontificem:
ex quibus tunc qui exinde illa considerat tempora, muta-
tibent, quoniam & apud hetericos & co-tempore,
quo à Saracenis ipsa Hierosolyma & Palestina cum ad-
iacentibus regionibus occupata tenerunt, clement qui
ad eam fidei Apollonica iudicium extimescunt, ut siue
libellum penitentia palmodum recantantes offerant,
hinc inde excommunicati execrabilis omnibus facti
erint cum praefectio idem fulcirent patrocinio Con-
stantinopolitanis Patriarchæ & Imperatoris. Tantum
sunt vel inter ipsos Saracenos & hereticos vendicabat
terris Apostolica fides, omni tempore eadem vigens
auctoritate, & quibus praefulsi potest. Habe-
tur enim eiusmodi libellus Stephanus Dorensis Episco-
pi Secretario secundo fundatæ Synodi Larensis sub
Martino Romano Pontifice, de quo sursus suo loco
dicendum.

IES V C H R I S T I
A N N U S 644.THEODORI PAP. CONSTANTIS IMP.
Annus 3. Annus 3.

Sequens annus sexcentesimus quadragesimus quartus
successor, scandalus inductione, qui illustratur natali
in fundatissimi Paulini Episcopi Eboracenisi, de quo Be-
da a: anno secunde Olsu iuxta celos Olsualdi Regis, be-
ati incarnationis Domini sexcentesimo quadragesimo quarto,
missionis patris Paulinus quendam quidem Eboracenisi, sed
non frater Rhenensis conatus, transiit ad Dominum sexto Idus
Oktobris: de: qui decim & nonum annos, & mensis duos, & vi-
ginti annos Episcopatus tenet, seputisque est in secretario B.
apud eadem, quod rex Edulbertus à fundatione in eadem Rhône
castrum posuit.

Quo tempore itidem in Britannia apud Orientales
Anglos Christiana fides admodum propagatur per Furtum
Hibernum. Paula post vero & Sigebertus eorum
Rebamur coelestis beatitudinem, relicto regno cognato
monasticam vitam profecit, à Pagano Merciorum
Rego Penda exsiliit, hoc fuisus Beda, qui de Farfio,
enique locis vix sanctissimis alia plura admirandaq; re-
concepit ta coni. Nas.

Hocdemanno, quo Dagoberti Francorum Regis
magnus sanctus Leodegarus eius, & decanus quar-
taniorum mentis Aprili, Gallicanis Ecclesiis eiusdem
Regis Manicentia immorti: nam multis multa largitus
est, quod apud Aimoem & hirs des Lazarus vel bis: Ex anno
dimicato solita, et ceteris suis, Rex Dagoberto omnibus cir-
cumponit genitrix nationisque filiorum suorum, pacem per cir-
cunspatia, et pacem in terram. Vtque je gratiam cœlestium in se
coram facta, et pacem intendit. Vtque je gratiam cœlestium in se
lipsa secundum beneficium demovit, prius ac pene Gal-
licas Ecclesiis parvum in heredes instituit. Vtque arque filius ac
heres eius, genitale duxit placitum in loco uncapito Bi-
garo. Ad quod propter convenientiam cunctis Franciis primoribus,
dimo Calandis Matris Rex sollo refutauit aures, hoc apud eum di-
fere modo.

Cause mala minima, amansissimi filii, & quicunque aduersus Fran-
ciam pacem, vtilia ac fructuosa sita est visi connocendi intenta,
et deinceps pro remota anima mea agere iustitia, non ego (alii mihi
expanderent). Quia enim calida germinis corpora, anima ergo im-
mortalis magna nobis scilicet molamus) est indicia prædicta
arbitrii: ne si quod alii minus fuerimus incens, non solam

Annal. Eccl. Tom. 8.

corruptionem, quam speramus corporum, verum & Nam eterni-
tatem animarum perpetua traddamus incedis. Ideo que ego remini-
scens in istu reprobatio premia & preparata iniqui supplicia memor
etiam malorum que gesti testamens criter decreui, quo omnes
regni nostri sanctorum basilicas isto tempore famosas heredes facia-
mus carum, que eis à nobis traditis sunt, verum. Confundam etiam
quatuor fieri vno tenori exemplaria, & ea manibus faberformare
non tantum mei, sed etiam filiorum meorum Sieberi ac Hildouci,
quos hodie Reges consilio, regis quoque qui aslati sanctissimi
Pontificis, nec non geniti nostris principes. Equibus ynnus Lagani
in Gallia, aliis Paribis, tertium Mati in archibus Ecclesiasticis cu-
stodienda dirigimus: quartum autem, quod praemium habemus
in theatro nostris adserere præcipimus. Cumque post depositum a
nobis carnis sarcinam, vnuq; q;ne Praefatum qui loco præcepto in
scripto praeservat fibi a signata suscipit, rogamus & obtulamus
per terriblem Domini nostri Iesu Christi nomem, ut memoriam nostram
tribus in hebdomada diebus per frequentes annos faciant, ac pro re-
que anima nostra sacrificium offerant salutare, nonenque nostrum,
q;la perpetuum tenentes memoriale, libro inserant vita, huc
verbis Regis. Post librum vita pium credimus
intellexisse illum, in quem nomina fideliom defunctorum
inferredunt, quorum lugis in Ecclesia commemoratione fieret.
Sed addit aufor: Huius exemplar partim hic in-
tere fiduciam, quatenus insus pium Principis patecat, quatenus
erga Deum sanctosque fuerit deuotio affectus. Et autem bu-
tinmedi:

In nomine Trinitatis Domini Dei omnipotentis, Apostolicis
Patribus, Pontificibus videlicet, ac Abbatibus, & reliquis sacerdoti-
bus intra regnum nostrum confitentibus, Dagobertus Rex Fran-
corum.

Quantum intellectus sensu humani potest mente sagaci-
tate, atque soleris indagatione perpendere, nihil amplius valet in
hunc sancti luce ac fugitu gaudio lucrari, quam quod rebus
transitoriis locis venerabilibus qui studiat in alienam pauperum
impenderet: quatenus qui regalitatem naturæ generaliter patuerunt,
principiis substantia transpositio evenerit, pro salute anime inuigil-
ent, et non invenerunt qui quoniam imparatus, vel sine aliquo refe-
ctu dijedat è seculo. Quis potius dare propriæ libertatis ore sub-
sistat, ex calore substantis intra eternam eternacula vitam studiat
merci perpetuam, vt inter insorum consortium desiderabilem
valeat locum adaptari. Et post pauca: Hanc novam fera mente, san-
que consilio placuit, & (vt dictum) deuotio divisa non admovit,
vt pro salute nostra & pro aeterna retributione concordemus
precepimus testamentum. & pro immunitati beneficio quatuor uno
tenore si mausus intrinsecus, & quisquid vndeque per loca sancto-
rum contulimus, inutile simili annotatione contestamus, &c. Deinde
sabuengitur:

Donamus igitur ad basilicam sancti Vincentii Parisiis, vbi se-
pultus est, quandoquidem Dentusserif, habere disponentis, do-
namusque in perpetuum esse decreuimus, vilam cognominatam
Cambium in agro Periferico, quam Virga filia Aldericu remuit. Pari
modo ad basilicam sancti Petri Apostoli Parisiis, vbi saecula Genou-
sa requiecit in corpore, viliam Dramensem in Brigo. Ad basilicam
vero domi Diuyni item Parisiis, vbi capi facilius resupicit, vilam
Bramianam in Brigo. Ad basilicam domine sancte Columba &
domini sancti Lupi Senonis, vilam Grandcampum in Gasconiam,
& cetera, que ubi plura continentur. Ad ultimum vero intulit: Fas
autem boni filii confidantibus primus naturæ religionem, cuius
gratia etiam bestias legit, manet fratres molite exire, quo oneratis
estis.

Deinde reveremini me patrem vestrum, qui regare malo, cum
possum ubere, vt statuta nostra monachis seruatis, facit vestra a
successoribus vestrum seruari voletu: profecto sicutem, quod si nobis
sanctæ contemptus habueritis: quod non arbitror: pari modo &
vestra a poferi contentum est decretu. Huius dicit & cuncti longe-
ram et felicemque optantibus in hoc sacro vitam ac in futura ma-
nentem, salutem omnibus, certum dimisit, vt redire vnuq; quisque
ad suam, huc (vt dictum est) quarto decimo regni suanno
Dagobertus ad felicem obitum viam libi patens. Sed &
hic fragmentum quoque recitandum est: litteris dona-
tionis eodem tempore ab ipso facta Ecclesiæ à se con-
structæ, & monasterio S. Benedicti vnuus diei itinere di-
stantib; Argentina ciuitate super Rhenum, quod sic se
habet:

V.
TESTA-
MENTUM
DAGOBER-
TI.

VI.

c. Habetur
in Appen-
dice ad hof-
Goth. cana-
dig.